

Nr 69.

Ankom till riksdagens kansli den 21 maj 1937 kl. 3 e. m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående rätt för Konungen att i vissa fall inställa tillämpningen av 13 § andra stycket lagen för Sveriges riksbank den 30 juni 1934 och av §§ 9 och 17 lagen om rikets mynt den 30 maj 1873.

I en till riksdagen avlåten, den 7 maj 1937 dagtecknad proposition nr 320, som hänvisats till bankoutskottets förberedande handläggning, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga ett vid propositionen fogat förslag till lag angående rätt för Konungen att i vissa fall inställa tillämpningen av 13 § andra stycket lagen för Sveriges riksbank den 30 juni 1934 (nr 437) och av §§ 9 och 17 lagen om rikets mynt den 30 maj 1873 (nr 31).

Berörda förslag är av följande lydelse:

Förslag

till

Lag

angående rätt för Konungen att i vissa fall inställa tillämpningen av 13 § andra stycket lagen för Sveriges riksbank den 30 juni 1934 (nr 437) och av §§ 9 och 17 lagen om rikets mynt den 30 maj 1873 (nr 31).¹

Härigenom förordnas som följer:

Om sådant med hänsyn till utomordentliga omständigheter prövas nödigt, må Konungen, på framställning av fullmäktige i riksbanken och efter samråd jämväl med fullmäktige i riksgäldskontoret,

ej mindre för viss tid fritaga riksbanken från den enligt 13 § andra stycket lagen för Sveriges riksbank den 30 juni 1934 riksbanken åliggande skyldigheten att inlösa guld i plants, som för riksbankens räkning till myntverket avlämnas,

¹ Senaste lydelse av § 9 se 1881:35 och av § 17 se 1920:309.

än även förklara, att bestämmelserna i §§ 9 och 17 lagen om rikets mynt den 30 maj 1873, om rätt för en var, som vid myntverket inlämnar guld, att därför erhålla guldmynt och om vissa för Norge och Danmark präglade mynts likställdhet i angivna avseenden med rikets mynt, under viss tid icke skola äga tillämpning.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift från trycket utkommit i Svensk författningssamling, och gäller till och med den 31 januari 1938. Av Konungen jämlikt denna lag meddelad bestämmelse må ej äga tillämpning längre än till och med sistnämnda dag.

Till stöd för Kungl. Maj:ts förslag har föredragande *departementschefen* anfört följande:

»Här ifrågasvarande beredskapslagstiftning utformades ursprungligen i ett läge, då man, efter övergången till fri myntfot i ett flertal länder, måste räkna med möjligheten ej endast av en depreciering av kronan i förhållande till det legala guldvärdet utan även av en appreciering i förhållande till detta värde. Sistnämnda möjlighet torde nu kunna lämnas ur räkningen och här ifrågasvarande lagstiftning synes därför ur denna synpunkt för närvarande ej nödvändig. Då den tillsammans med de bestämmelser om befrielse för riksbanken från skyldigheten att inlösa av banken utgivna sedlar med guld, om vilkas förnyelse framställning göres i propositionen nr 318, reglerar det svenska penningväsendets rättsliga ställning till guldet under nuvarande period av fri valuta och då bankofullmäktige hemställt om lagstiftningens förnyelse, har jag likväl funnit mig böra förorda, att för riksdagen nu framlägges förslag till lag av enahanda innehåll som de vid senaste fem riksdagar antagna. Den nya lagen synes böra gälla till utgången av januari månad 1938.»

Utskottet.

Under åberopande av vad departementschefen anfört får utskottet hemställa,

att Kungl. Maj:ts förevarande proposition må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 21 maj 1937.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Närvarande: se anteckning å utlåtande nr 68.